

Προβ. 19

77

Α Κ Α Θ Ι Σ Τ Ο Σ   Υ Μ Ν Ο Σ

1100 1/2 rd

77

Τό παρόν πόνημα «ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ» περιλαμβάνει μεταξύ τῶν ἄλλων :

1. **Τόν Κανόνα τοῦ Ἀκαθίστου** ὁ ὁποῖος κατεγράφη μέ βάση τις μουσικές ἐρμηνείες τοῦ δασκάλου μου Θρασυβούλου Στανίτσα στόν Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό καθώς καί στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Ἀμπελοκήπων κατά τά πρώτα χρόνια τῆς Πρωτοψαλτίας του.
2. Τό ἀργοσύντομο «**Τῇ Ὑπερμάχῳ**», τό σύντομο «**Τό προσταχθέν**», τό ἀργό «**Τήν ὠραιότητα**» καί δύο «**Χαῖρε Νύμφη**», «**Ἀλληλούϊα**» ἀπό τό Μουσικόν Τριώδιον τοῦ Θρασυβούλου Στανίτσα.
3. Σειρά «**Χαῖρε Νύμφη**» καί «**Ἀλληλούϊα**», μουσικά χειρόγραφα τοῦ δασκάλου μου, ἀπό τά ὁποῖα τά διδάχθηκα κατά τά χρόνια τῆς μαθητείας μου σέ αὐτόν.

Εὐχαριστῶ τόν μαθητή μου Παναγιώτη Φιλίππου γιά τή βοήθεια πού μοῦ παρέσχε στό ἔργο αὐτό.

Διατίθεται σέ ἠλεκτρονική μορφή, στούς ἐνδιαφερομένους, δωρεάν.

Πεύκη Ἀττικῆς, Φεβρουάριος 2015

Ἀθανάσιος Ἰ. Παῖβανᾶς
athpai@otenet.gr

ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Α) Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ο Χορός· Ἀμήν.

Ο Ἱερεύς· Δόξα σοι, Χριστέ... Βασιλεῦ οὐράνιε...

Ο Ἀναγνώστης, τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοῦς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοῦς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν...

Ο Χορός· Ἀμήν.

Ο Ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ
βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ,
τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς Ν' (50)

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα,
ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ
κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια
τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ
ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται
ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου
καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά
σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλμός 69 (69)

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθήσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· εὗγε, εὗγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός· μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ· Κύριε, μὴ χρονίσης.

Ψαλμός PMB (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος.

Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου.

Καὶ ἐν τῷ ἑλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Δοξολογία Μικρά

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε,
δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε, βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε,
Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ
αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ
Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός,
εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἑσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά
σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ
εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ
αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν
ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρί καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν αἰμακάριστον, καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

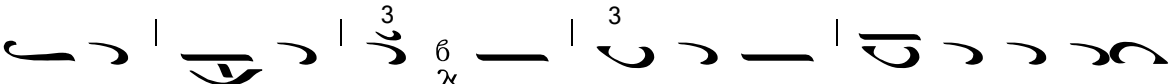
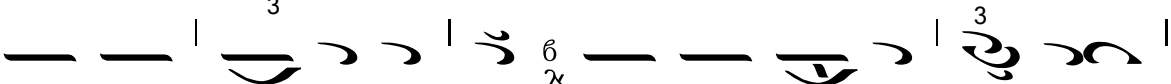

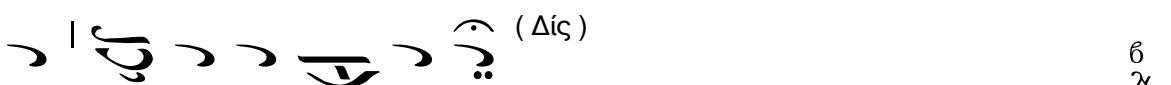
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

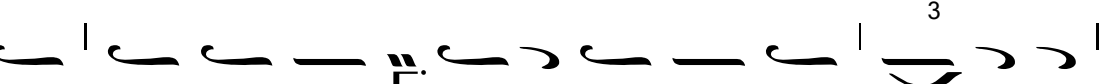

**Εὐθύς ἀμέσως ἄρχεται, ὑπὸ τῶν Χορῶν,
ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου**

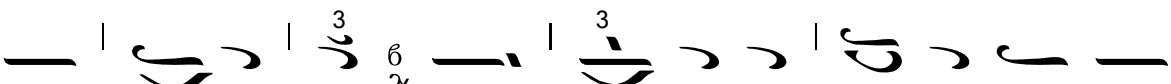

Ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου

Ἦχος $\frac{4}{\alpha}$ λτος

Ὦδή α'

A
 νοι ξω το στο μα μου και πλη ρω θη

 σε ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη

 βα σι λι δι Μη τρι και ο φθη σο μαι φαι

 δρωσ πα νη γυ ρι ζων και α α σω γη θο με
  (Δίς)
 νος ταυ της τα θαυ μα τα

Υ
 πε ρα γι ι α Θε ο το κε σω σον η

 μας

Χ
 ρι στου βι βλον εμ ψυ χον ε σφρα γι σμε νην

 σε Πνευ μα τι ο με γας Αρ χαγ γε λος α

 γνη θε ω με νος ε πε φω νει σοι Χαι ρε χα ρας

Ἑρμηνεία Θρασυβούλου Στανίτσα (καταγραφή ἀπὸ τὸν μαθητὴ τοῦ Ἀθαν. Παΐβανᾶ)

δο⁴ χει^π ον^q δι^π η^q ης^q της^q προ^q μη^q το^q ρος^q α^q ρα^q λυ^q

θη^q σε^q ται^q δ
λ

Υ³ πε^q ρα^q γι^q ι^q α^q Θε^q ο^q το^q κε^q σω^q σον^q η^q

μας^q δ
λ

Α³ δαμ^q ε^q πα^q νορ^q θω^q σις^q χαι^q ρε^q Παρ^q θε^q νε^q

Θε^q ο^q νυμ^q φε^q του^{δλ} Α³ δου^q η^q νε^q κρω^q σις^q χαι^q ρε^q

Πα^q να^q μω^q με^q το^{δλ} πα^q λα^q τι^q ον^q του^q παν^q των^q Βα^q σι^q

λε^q ως^q χαι^q ρε^q θρο^q νε^q πυ^q ρι^q νε^q του^q Παν^q το^q κρα^q το^q

ρος^q δ
λ

Δ³ ο^q ξα^q Πα^q τρι^q και^q Υι^q ω^q και^q Α^q γι^q ω^q Πνευ^q μα^q

τι^q δ
λ

Ρ ο δον το α μα ραν τον χαι ρε η μο νη

βλα στη σα σα το μη λον το ευ ο σμον χαι

ρε η τε ξα σα το ο σφρα δι ον του μο νου

Βα σι λε ως χαι ρε α πει ρο γα με κο ο σμου

δι α σω σμα

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην

Α γνει ας θη σαυ ρι σμα χαι ρε δι ης εκ του

πτω μα τος η μων ε ξα νε στη μεν χαι ρε

η δυ πνο ον κρι νον Δε σποι να πι στους ευ ω δι

α ζον θυ μι ι α μα ευ ο σμον μυ ρον πο

Έρμηνεία Θρασυβούλου Στανίτσα (καταγραφή από τόν μαθητή του Άθαν. Παϊβανᾶ)

λυ τι μον

6
x

Ὡδή γ'

T ους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το κε

η ζω ω σα και α φθο νος πη γη ^Δλι ³ θι α σον συγ

κρο τη σα αν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον

^π_q και εν τη θει α δο ξη σου στε φα νων δο ξης α

ξι ω σον (Δίς)

6
x

Υ πε ρα γι ι α Θε ο το κε σω σον η

μας

6
x

Σ τα χυν η βλα στη σα σα τον θει ον ως χω

ω ρα α νη ρο τος σα φως ^Δλι ³ χαι ρε εμ ψυ χε

τρα πε ε ζα αρ τον ζω ης χω ρη σα α σα ^π_q

Έρμηνεία Θρασυβούλου Στανίτσα (καταγραφή από τόν μαθητή του Άθαν. Παΐβανᾶ)

ΔΕ ΣΠΟΙ ΝΑ

μας

٧١

Ο ρ θρος φα ει νος χαι ρε η μο νη τον

Η η λι ον φε ρου σα Χρι στον Φω τος κα τοι

κη τη ρι ι ον χαι ρε το σκο τος λυ σα α σα

και τους ζο φω δεις δαι μο νας ο λο τε

λω ως εκ μει ω σα σα

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην

Χ αι ρε πυ λη μο νη ην ο Λο γος δι ω

ω δευ σε μο νος η μοχ λους και πυ λας Α

δου Δε σποι οι να τω το κω σου συν τρι ψα α σα

χαι αι ρε η θει α ει σο δος

Έρμηνεία Θρασυβούλου Στανίτσα (καταγραφή από τόν μαθητή του Άθαν. Παϊβανᾶ)

ὁ Α' χορός

των σω ζο με ε νων Θε ο νυμ φε

6
λ

Ὦδή δ'

Ο κα θη με νος εν δο ο ξη ε πι θρο ο

νου θε ο τη τος εν νε φε λη κου ου φη ηλ θεν

Ι η σου ους ο υ περ θε ος τη α κη

ρα τω πα λα μη και δι ε σω σε τους κραυ

γα ζον τας δο ξα Χρι στε τη δυ να μει σου

6
λ

Υ πε ρα γι ι α Θε ο το κε σω σον η

μας

6
λ

Ε ν φω ναις α σμα των πι ι στει σοι βο ω ω μεν

Πα νυ μνη τε χαι ρε πι ον ο ο ρος και τε

τυ ρω με ε νον εν Πνευ μα τι χαι ρε λυ χνι

Ἑρμηνεία Θρασυβούλου Στανίτσα (καταγραφή από τόν μαθητή του Ἀθαν. Παῖβανᾶ)

α και στα μνε Μαν να φε ρου σα το γλυ και αι αι

νον τα των ευ σε ε βω ων αι σθη τη ρι α

Υ πε ρα γι ι α Θε ο το κε σω σον η

μας

λα στη ρι ον του κο ο σμου χαι ρε Α α χραν

τε Δε σποι να χαι ρε κλι μαξ γη η θεν παν τας α

νυ ψω ω σα σα χα ρι τι χαι ρε η γε φυ ρα

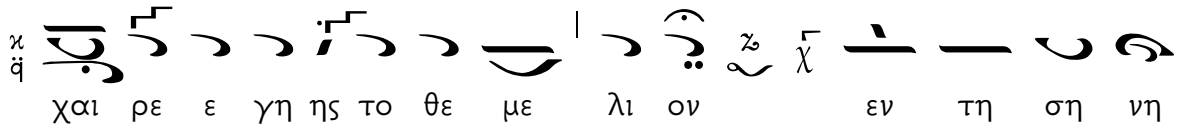
ον τως η η με τα γου σα εκ θα να του

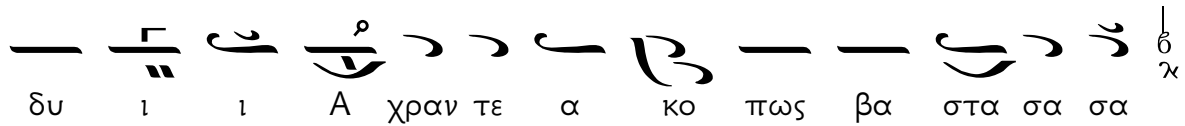
πα αν τας προς ζω η ην τους υ μνουν τας σε

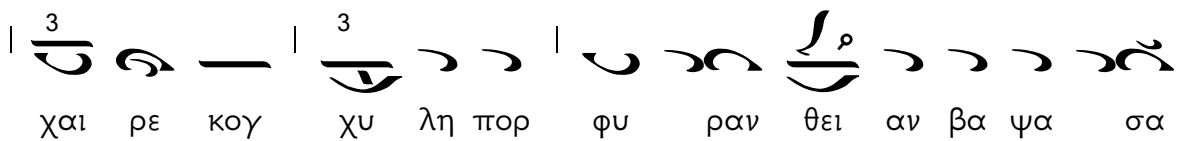
Υ πε ρα γι ι α Θε ο το κε σω σον η

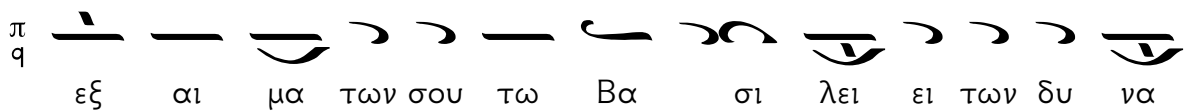
μας

Ο υ ρα νω ων υ ψη λο τε ε ε ρα α

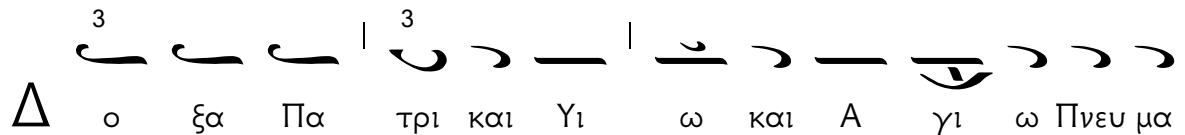
 χαι ρε ε γη ης το θε με λι ον εν τη ση νη

 δυ ι ι Α χραν τε α κο πως βα στα σα σα

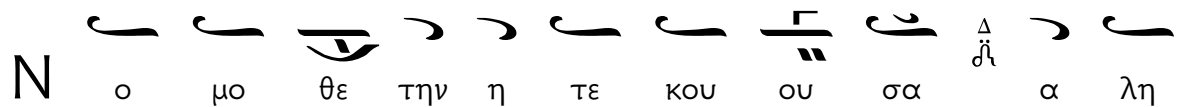
 χαι ρε κογ χυ λη πορ φυ ραν θει αν βα ψα σα

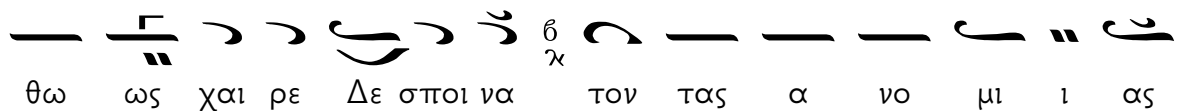
 εξ αι μα των σου τω Βα σι λει ει των δυ να

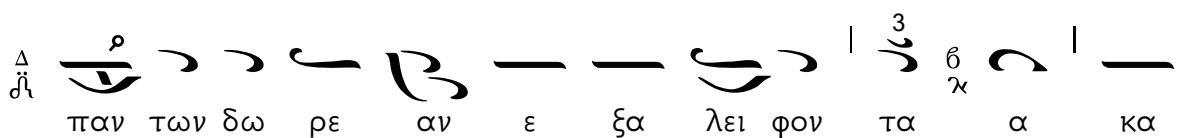
 με ων δ
λ

 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

 τι δ
λ

 Ν ο μο θε την η τε κου ου σα α λη

 θω ως χαι ρε Δε σποι να τον τας α νο μι ι ας

 παν των δω ρε αν ε ξα λει φον τα α κα

Έρμηνεία Θρασυβούλου Στανίτσα (καταγραφή από τόν μαθητή του Άθαν. Παΐβανᾶ)

τα νο η τον βαθος υ ψος αρ ρη τον α

πει ρο γα με δι ης η μεις ε θε ω θη μεν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην

Σ ε την πλε ξα σαν τω κο ο σμω α χει ρο ο πλο

κον στε φα νον α νυ μνο λο γου ου μεν χαι ρε σοι

Παρ θε ε νε κραυ γα ζον τες το φυ λα κτη ρι

ον παν των και αι χα ρα κω μα και κρα ται ω

ω μα

ό Β' χορός

και ι ε ρο ον κα τα φυ γι ον

Ὡδή ε΄

Ε ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α

δο ξη σου συ υ υ γαρ α πει ρο γα με Παρ θε

νε ε εσχες εν μη τρα τον ε πι πα αν των Θε

ον και τε ε το κας α α χρο νον Υι ον πα σι

τοις υ μνου σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ον τα

Υ πε ρα γι ι α Θε ο το κε σω σον η

μας

Ο δον η κυ η σα σα ζω ης χαι ρε Πα

να μω με η κα τα κλυ σμου της α μαρ τι

ας σω σα σα κο ο σμον χαι ρε Θε ο νυ υμ φε

α κου σμα και λα λη μα φρι κτον χαι ρε εν δι

Ἑρμηνεία Θρασυβούλου Στανίτσα (καταγραφή από τόν μαθητή του Ἄθαν. Παῖβανᾶ)

αι τη μα του Δε σπο ο του της Κτι σε ως δ
λ

Υ πε ρα γι ι α Θε ο το κε σω σον η

μας δ
λ

σχυς και ο χυ ρω μα αν θρω πων χαι ρε Α

χραν τε το ο ο πε α γι α σμα τος της δο ξης

δ
λ νε κρω σις Α δου νυμ φων ο λο ο φω ω

τε χαι ρε των Αγ γε λων χαρ μο νη χαι ρε η

βο η θει α των πι στως δε ο με νων σου δ
λ

Υ πε ρα γι ι α Θε ο το κε σω σον η

μας δ
λ

Π υ ρι μορ φον ο χη μα του Λο γου χαι ρε Δε
 σποι να εμ ψυ χε Πα ρα δει σε το ξυ λον
 εν με σω ε χων ζω ης τον Κυ υ ρι ι ον
 ου ο γλυ κα σμος ζω ο ποι ει πι στει τους με
 τε χον τας και φθο ρα υ πο κυ ψαν τας
 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι
 Ρ ων νυ με νοι σθε νει σου πι στως α να βο
 ω μεν σοι χαι ρε πο ο ο λισ του Παμ βα σι
 λε ως δε δο ξα σμε ε να και α ξι α α
 κου ου στα πε ρι ης λε λα λην ται σα φως ο ρος

Έρμηνεία Θρασυβούλου Στανίτσα (καταγραφή από τόν μαθητή του Άθαν. Παΐβανᾶ)

α λα το μη τον ⁶χ ⁷χ χαι ρε ⁷χ βα θος α με

τρη τον ⁶χ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην ⁶χ

Ε υ ρυ χω ρον σκη νω μα του Λο γου χαι ρε

Α χραν τε ^Δδλ κοχ λος η τον θει ον μαρ γα ρι την

⁶χ προ α γα γου σα χαι ρε παν θα αυ μα α στε ^Δδλ

παν των προς Θε ον κα ταλ λα γη ^Δδλ των μα κα ρι

ζον των σε ⁶χ

ό Α' χορός

Θε ο το κε ε κα στο τε ⁶χ

Ὡδή στ'

Τ ἡν θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ

την οι θε ο φρο νες της Θε ο μη το ρος δευ

τε τας χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ

της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον τες (Δίς) δλ

Υ πε ρα γι ι α Θε ο το κε σω σον η

μας δλ

Π α στας του λο γου α μολ υν τε αι τι α της

των παν των θε ω σε ως χαι ρε Πα να χραν τε των

προ φη τω ων πε ρι η χη μα χαι ρε των

Α πο στο ο λων το εγ καλ λω πι σμα δλ

Υ πε ρα γι ι α θε ο το κε σω σον η

μας

Ε κ σου η δρο σος α πε στα ξε φλο γμον πο λυ

θε ι ας η λυ σα σα ο θεν βο ω με εν σοι χαι

ρε ο πο ο κος ο εν δρο σος ον Γε δε

ων Παρ θε ε νε προ ε θε α σα το

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

δου σοι χαι ρε κραυ γα ζο μεν λι μην η μιν

γε νου θα λατ τευ ου σι και ορ μη τη ρι ον εν

τω πε λα α γει των θλι ψε ων και των σκαν

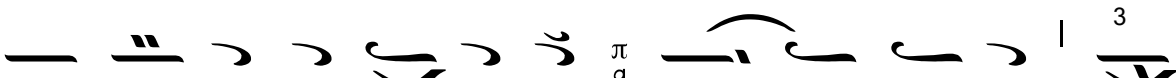
Έρμηνεία Θρασυβούλου Στανίτσα (καταγραφή από τόν μαθητή του Άθαν. Παΐβανᾶ)

6
λ
 δα λων πα αν των του πο λε μη το ρος

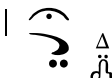

 Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

6
λ
 αι ω νων Α μην

 Χ α ρας αι τι α χα ρι τω σον η μων τον λο

 γι σμον του κραυ γα ζειν σοι ^π_q χαι αι ρε η α

 φλε κτος βα α τος νε φε ε λη ο λο φω

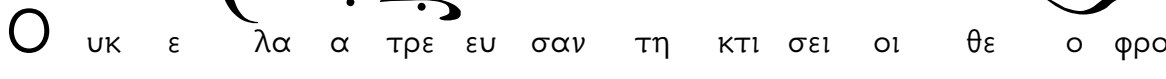

 τε

ό Β' χορός

6
λ
 η τους πι στους α πα αυ στως ε πι σκι α ζου σα

Ωδή ζ'

 Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο

 νες πα ρα τον κτι ι σα αν τα ³_{6λ} αλ λα πυ ρο

Έρμηνεία Θρασυβούλου Στανίτσα (καταγραφή από τόν μαθητή του Άθαν. Παϊβανᾶ)

ος α πει λην αν δρει ως πα τη σαν τες

χαι ρον τες ε ψαλ λον υ πε ρυ υ μνη η τε ο

των Πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη

το ο ος ει

Υ πε ρα γι ι α Θε ο το κε σω σον η

μας

Α νυ μνου ου με εν σε βο ων τες χαι ρε ο

χη μα Η λι ου του νο η του αμ πε λος α λη θι

νη τον βο τρυν το πε πει ρον η γε ωρ γη

σα σα οι νον στα ζο ον τα τον τας ψυ χας ευ φραι

νον τα των πι στως σε δο ξα ζον των

Υ   πε   ρα   γι   ι   α   Θε   ο   το   κε   σω   σον   η

μας δ
 χ

α   τη   η   η   ρα   των   α   παν   των   η   κυ   η

σα   σα   χαι   ρε   θε   ο   ο   νυ   υμ $\overset{3}{\text{φε}}$ η   ρα   αβ

δος   η   μυ   στι   κη   η   η   αν θος   το   α   μα   ραν

τον   η   ε   ξαν   θη   σα   σα δ
 χ χαι   ρε   ε   Δε   σποι   οι   να

δι   ης   χα   ρας   πλη   ρου   με   θα Δ
 $\delta\lambda$ και   ζω   ην   κλη

ρο   νο   μου   μεν δ
 χ

Υ   πε   ρα   γι   ι   α   Θε   ο   το   κε   σω   σον   η

μας δ
 χ

P   η   το   ρευ   ου   ου   σα   ου   σθε   νει   γλωσ   σα   Δε   σποι

Έρμηνεία Θρασυβούλου Στανίτσα (καταγραφή από τόν μαθητή του Άθαν. Παϊβανᾶ)

να υ μνο λο γησαι σε υ πε ερ γαρ τα Σε ρα

φιμ υ ψω θης κυ η σα σα τον Βα σι λε

α Χρι στον ον ι κε τε ευ ε πα α σης νυν

βλα βης ρυ σα σθαι τους πι στως σε προσκυ νουν τας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ε υ φη μει ει ει σε μα κα ρι ζον τα τα

πε ρα τα και πο θω κρα α ζει ει σοι χαι ρε ο

το ο μος εν ω δα κτυ λω εγ γε γρα πται

Πα τρος ο Λο γος Α γνη Ον ι κε τε ευ ε

βι ι βλω ζω ης τους δου λους σου κα τα γρα ψαι

Έρμηνεία Θρασυβούλου Στανίτσα (καταγραφή από τόν μαθητή του Άθαν. Παΐβανᾶ)

Θε ο το κε

6
x

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην

6
x

κε τε ευ ο ο μεν οι δου λοι σου και κλι

νο μεν γο νυ καρ δι ι ας η μων κλι νον το

ου ους σου Α γνη και σω σον τους θλι ψε σι

βυ θι ζο με ε νους η μας και συν τη ρη η

σον πα α σης εχ θρων α λω σε ως

ὁ Α' χορός
την σην Πο λιν Θε ο το κε

6
x

Ὡδή η'

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι νω

Ἑρμηνεία Θρασυβούλου Στανίτσα (καταγραφή από τόν μαθητή του Ἄθαν. Παΐβανᾶ)

ο το οκος της Θε ο το κου δι ε σω σα το

το τε μεν τυ που με νος νυν δε Ε νερ γου

με ε νος την οι κου με νην α πα σαν α

γει ρει ψα αλ λου ου σαν τον Κυ ρι ο ον υ

μνει τε τα ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν

τας τους αι ω νας

Υ πε ρα γι ι α Θε ο το κε σω σον η

μας

Ν η δυ υ ι τον Λο γον υ πε δε ξω τον

πα αν τα βα στα ζον τα ε βα στα σας γα λα κτι

ε ξε θρε ψας νευ μα τι τον τρε φο ον τα την

Έρμηνεία Θρασυβούλου Στανίτσα (καταγραφή από τόν μαθητή του Άθαν. Παΐβανᾶ)

οι κου με νην α πα σαν Α γνη ω ψα αλ

λο ο ο μεν τον Κυ ρι ο ον υ μνει τε τα ερ

γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τους αι

ω νας

Υ πε ρα γι ι α Θε ο το κε σω σον η

μας

Μ ω σης κα τε νο η σεν εν βα τω το με

ε γα μυ στη ρι ον του το κου σου παι δες προ

ει κο νι σαν του το εμ φα νε στα α τα με

σον πυ ρος ι στα με νοι και μη φλε γο ο με

ε νοι α κη ρα τε ε α γι α Παρ θε νε

Έρμηνεία Θρασυβούλου Στανίτσα (καταγραφή από τόν μαθητή του Άθαν. Παΐβανᾶ)

ο θεν σε υ μνου ου ου μεν εις παν τας τους αι ω

νας

Υ πε ρα γι ι α θε ο το κε σω σον η

μας

Ο ι πρω ω ην α πα τη γυ μνω θε ε εν

τες στο λη ην α φθαρ σι ας ε νε δυ θη μεν

τη κυ ο φο ρι α σου και οι κα θε ζο με ε

νοι εν σκο τει πα ρα πτω σε ων φως κα

τω πτευ σα α μεν φω τος κα τοι κη τη ρι ον

Κο ρη ο θεν σε υ μνου ου μεν εις παν τας τους αι

ω νας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ν ε κροι δι α σου ζω ο ποι ουν ται ζω η

ην γαρ την ε νυ πο στα τον ε κυ η σας ευ λα

λοι οι α λα λοι πρω ην χρη μα τι ζο ον τες λε

προι α πο κα θαι ρον ται νο σοι δι ω κο ον

ται πνευ μα των α ε ρι ων τα πλη θη ητ

την ται Παρ θε ε νε βρο των η σω τη ρι α

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην

Η κο σμω τε κου σα σω τη ρι ι ι αν

Έρμηνεία Θρασυβούλου Στανίτσα (καταγραφή από τόν μαθητή του Άθαν. Παΐβανᾶ)

— | ³ | | ³ | ^Δ
δι η ης α πο γη ης εις υ ψος ηρ θη μεν δλ

  — —   ⁵
χαι ροις Παν τευ λο γη τε σκε πη και κρα ται ω ω

 ^π_q — — — — — — —
μα τει χος και ο χυ ρω μα των με λω δου

  | ³ ^Δ_{δλ} — | | ³ | ³ | ³
ουν των Α γνη τον Κυ ρι ο ον υ μνει τε τα ερ

 ^π_q — — —   ^Δ_{δλ}
γα και υ πε ρυ ψου ου τε

ὁ Β' χορός

     ⁶_κ
εις παν τας τους αι ω νας

ᾠδὴ θ'

Α ³ | | ³ | ³
πας γη γε νης σκιρ τα τω τω Πνευ μα τι

 — —   ⁶_κ   ⁵ |
λαμ πα δου χου με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω

| ³ ^π_q — | |
δε α υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρου

| ³ ⁶_κ | — —   — — — —
σα την ι ε ραν πα νη γυ ριν της Θε ο

   ^Δ_{δλ} —   —
μη η το ο ρος και βο α α α τω χαι ροις παμ

Ἑρμηνεία Θρασυβούλου Στανίτσα (καταγραφή από τόν μαθητή του Ἄθαν. Παίβανᾶ)

μα κά ρι στε Θε ο το κε Α γνη α ει παρ

θε νε

Υ πε ρα γι ι α Θε ο το κε σω σον η

μας

να σοι πι στοι το χαι ρε κραυ γα ζω μεν

οι δι α σου της χα ρας με το χοι γε νο με

νοι της α ι δι ου ρυ σαι η μα ας πει

ρα σμου βαρ βα ρι κης α λω σε ως και πα

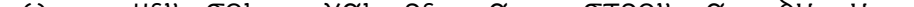

σης α αλ λης πλη γης δι α πλη η η θος κο ρη

πα ρα πτω σε ων ε πι ου σης βρο τοις α μαρ

τα νου σιν

μ_{as}
 γ

 θεν βο ω   μεν σοι   ⁶ _γ   χαι ρε α   στρον α   δυ υ   ³ τον   π ρ

ει σα γον κο ο σμω τον με γαν Η λι ον ³ ₆ _α χαι

ρε Ε δεμ α νοι ξα σα την κε κλει σμε νην Α γνη

Δ
 $\delta\lambda$

 χαί ρε στου υ υ λε

σα εἰς τὴν ἀνω ζωνὴν τοῦ ἀνθρώπου πινον

ἄλλη γραμμή

εις την α νω ζω η η ην ρη χ το αν θρω

πl	voV		δ γκ

Υ πε ρα γι ι α Θε ο το κε σω σον η

μας

Σ τω ω μεν ευ λα βως εν οι κω Θε ου η

μων και εκ βο η σω μεν χαι ρε κο σμου Δε

σποι οι να χαι ρε Μα ρι ι α Κυ ρι α

παν των η μων χαι ρε η μο νη α μω μος

εν γυ ναι ξι και κα λη χαι ρε σκε ευ ος μυ ρον

το α κε νω τον ε πι σε κε νω θεν εις δε

ξα με νον

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Η πε ρι στε ρα ⁶/_λ η τον ε λε η μο

να α πο κυ η σα σα ⁶/_λ χαι ρε Α ει παρ

θε ε νε ³/_π ο σι ων πα αν των χαι ρε το καυ

χη μα των α θλη των στε φα νω μα χαι ρε α

πα αν τω ων τε ^Δ/_{δλ} των δι και αι αι ων θει ον εγ

καλ λω πι σμα ⁶/_λ και η μων των πι στων το δι α

σω σμα ⁶/_λ

Κ αι νυν και α ³ ει και εις τους αι ω νας των

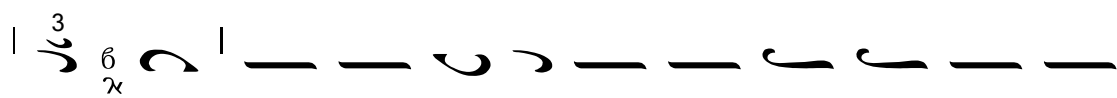
αι ω νων Α μην ⁶/_λ

Φ ει σαι ο Θε ος της κλη ρο νο μι ας σου τας

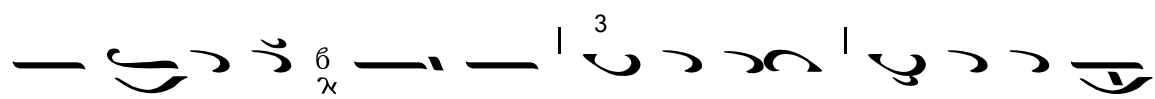
α μαρ τι ας η μων ³ πα σας πα ρα βλε πω ων ⁶/_λ

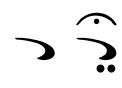
Έρμηνεία Θρασυβούλου Στανίτσα (καταγραφή από τόν μαθητή του Άθαν. Παϊβανᾶ)

 νυν εις του το ε ε χων εκ δυ σω που σαν

 σε την ε πι γης α σπο ρως σε κυ ο φο

 ρη σα α σαν δι α με ε ε γα ε λε ος

 θε λη σαν τα μορ φω θη ναι Χρι στε το αλ λο

 τρι ον

Μετά τήν συμπλήρωσιν τοῦ Κανόνος, οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν, εἰς ἄργον μέλος, δίχορον καὶ εἰς ἦχον πλ. δ' τὸ Κοντάκιον «Τῇ Ὑπερμάχῳ...», ἀρχομένου τοῦ Α' Χοροῦ.

* Σημείωσις: Ἐὰν χοροστατῇ Ἀρχιερεὺς, ἐνδεδυμένος τὸν μανδύαν, τὸ ὠμόφορον καὶ τὸ ἐπιτραχήλιον, ἀπαγγέλει αὐτὸς ἐμμελῶς τοὺς Χαιρετισμούς. Πρὸ τοῦ Κοντακίου δέ, ὁ Α' Χορὸς ψάλλει τό· «Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα», ἐνῶ ὁ Ἀρχιερεὺς θυμιᾷ καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν, ἐπανερχόμενος εἰς τὸν θρόνον του.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς, ὅπου χοροστατεῖ) ἀπαγγέλει ἐμμελῶς τὴν Α' Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν, ἥτοι τοὺς Οἴκους Α', Β', Γ', Δ', Ε' καὶ Ζ'. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ Ζ' Οἴκου, ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν ἱερὰν εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ τέμπλου (πρὸ τῆς ὁποίας ἀπαγγέλει ἐμμελῶς τοὺς Χαιρετισμούς, κατὰ τὴν Πατριαρχικὴν Τάξιν), οἱ δὲ Ἱεροψάλται ψάλλουσιν, εἰς σύντομον μέλος, δίχορον, τὸ Κοντάκιον· «Τῇ Ὑπερμάχῳ...».

Τ Η Υ Π Ε Ρ Μ Α Χ Ω

(Συντετμημένον ἐκ τοῦ ἀργοῦ)

$${}^{\infty}H_{\chi 05} \quad \frac{\lambda}{\pi} \quad \ddot{\phi}_L \quad N\eta$$

(N) |

υ λ ε Τη Υ υ πε ε ε ε ε ε ε ε
Ως λυ υ τρω ω ω ω ω ω ω ω

(Π) (Μ) (Κ) (Δ)

ε ε ερ μα α α α π q α α α α α
ω ω ω θει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

α α α α χω ω ω Δ Στρα α α α α τη
ει ει ει ει σα α α τω ω ω ω ων δει

(Π) (Ν)

η γω ω ω ω ω τα νι ι ι κη γ ς η ρι
ει ωλ ω ω ω ευ χα α α ρι σ η ρι

ι α α α α ςα α α α γ ς

ι α α α α ςα α α α γ ς

(N)

γ A να γρα α α α α α α α α α α α α
 Αλλ ως ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α να γρα φω ω Σοι οι
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε αλλ ως ε χου ου σα α

(N)

οι οι οι οι οι οι οι οι η η πο ο λι ις
 α α α α α α α α το ο κρα α α α

(Δ)

σου γ Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο
 τος α προ ο σμα α α α α α α

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε
 α α α α α α α α α α α α α

(M)

ο το ο ο ο κε ε ε ε ε ε ε ε
 προ σμα α α χη το ο ο ο ο ο ο ο ο

ε ε ε ε Δ
 ο ο ο ον

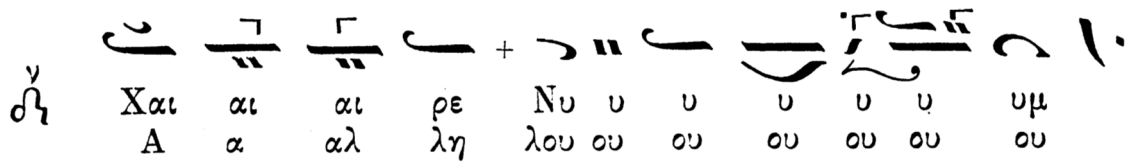
(N)

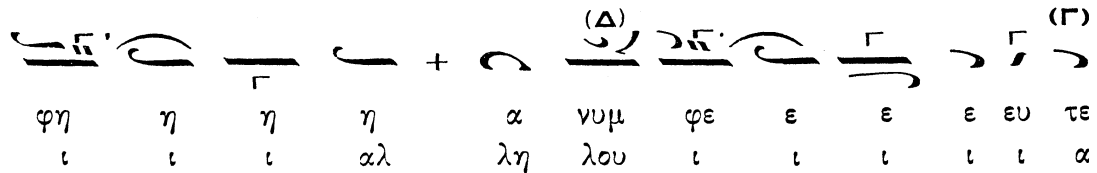
γ Εκ παν τοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι εκ παν τοι ω ων

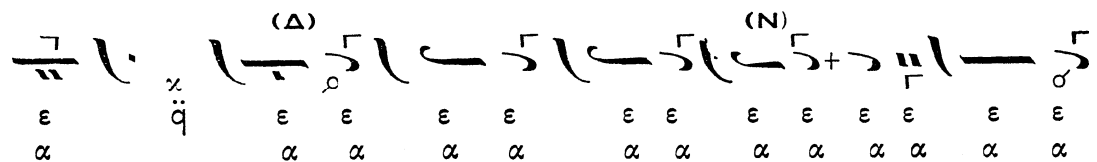

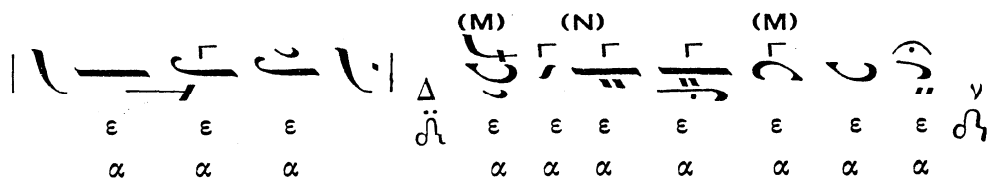

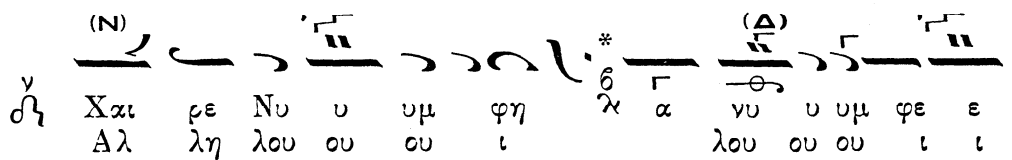
ΧΑΙΡΕ ΝΥΜΦΗ και ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ

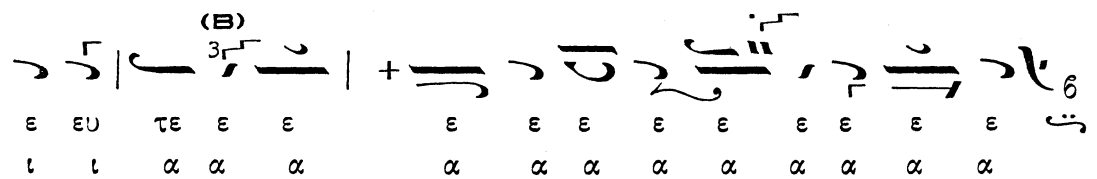

 Χαί αι αι ρε Νυ υ υ υ υ υ υμ
 Α α αλ λη λου ου ου ου ου ου ου

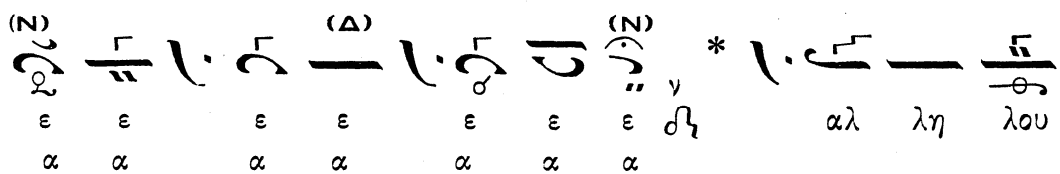

 φη η η η α νυμ φε ε ε ε ευ τε
 ι ι ι αλ λη λου ι ι ι ι ι α

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α α α α α α

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α α α α α α

 Χαί ρε Νυ υ υμ φη λ α νυ υ υμ φε ε
 Αλ λη λου ου ου ι λου ου ου ι ι

 ε ευ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ι ι α α α α α α α α α α α α

 ε ε ε ε ε ε ε ε αλ λη λου
 α α α α α α α α α α α α

Θαῖρε Νύμφη ἡ Ἀλχηλούϊα ἔχου π δ Νη

^N
 δὲ θαῖ ρε Νυ
 αλ χη λου
 ου ου ου υμ
 φη Νυμφη φη η η α νυ υ
 αλ χη λου ου
 υ υμ φε ε ε ευ τε ε ε
 ου ου ι ι ι ι α α α
^N ^Δ ^N
 ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α α

Μιχαήλ Δ. Αδαμασίου

Ἰσως ἢ ὅτι

Ⓢ Ⓞ
 αἰ ρε κὺ υμ φη κυμ
 αλ λη λου ου ι ηε

Ⓢ Ⓞ Ⓞ Ⓢ
 α α νυ υμ φε ε ευ
 αλ λη η λου ου ι ι ι

Ⓢ Ⓞ Ⓞ Ⓞ Ⓞ Ⓞ Ⓞ Ⓞ
 α α α α α α α

Ⓢ Ⓞ Ⓞ Ⓞ Ⓞ
 α α α α α

Ἰσως ἢ ὅτι

Ⓢ Ⓞ
 αἰ αἰ ρε κὺ υ υ
 αλ λη λου ου ου

Ⓢ Ⓞ Ⓞ Ⓞ Ⓞ Ⓞ
 υμ φη κυμ φη α α νυ υμ
 ου ου ι ηε αλ λη η λου ου

Ⓢ Ⓞ Ⓞ Ⓞ Ⓞ Ⓞ
 φε ευ γε ε ε ε ε

Ⓢ Ⓞ Ⓞ Ⓞ Ⓞ Ⓞ
 α α α α α α

Ἰσχος π δ' νη

(N)

δ' και ρε Νυ υμ φη α τω
 αλ λη λου ου αλ λη λου ου
 υμ φε ου τε ε ε ε
 ου α α α α α α α α
 ε α α α α α α α α

Ἰσχος π δ' ιρωματιος

(N)

δ' και ρε τω υμ φη α τω
 αλ λη λου ου ου ι αλ λη λου ου
 υμ φε ε ευ τε α ε α α α
 ου α α α α α α α α
 α α α α α α α α

ἵψχος π̣ δ̣ ἱρσματος ε̣

(2) (Δ) (7) (N) (7)
 και ρε κυ υ υ υμ φη κυμ φη
 Οὐ λη λου ου ου ου ι λε αλ
 (Δ) (2) (7) (N) (7)
 α νυ υμ φε ε ευ τε
 λη λου ου ι ι ι α
 (Δ) (7) (N) (7) (N)
 ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α
 (N) (7) (N) (N) (N)
 ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α

ἵψχος π̣ δ̣ πα

(N) (7) (N) (N) (N) (N) (N)
 και ρε κυ υ υ υμ φη κυμ φη
 Οὐ λη λου ου ου ου ι λε αλ
 α νυ υμ φε ευ τε π
 λη λου ου ι ι α α
 ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α

Ἰησους π δ κ η

Ⓜ και ρε κν
 ου λη λου ου υμ φη α νυ
 ου αλ λη λου

υμ φη ευ τε ε ε ε
 ου ι ι α α α α

Ἰησους π θ α α
 ε
 α

Ⓜ και αι ρε κν
 ου αλ λη λου ου υμ φη
 ου ι

κνυμ φη α νυ υμ φη ευ τε ε
 ηε αλ λη λου ι ι α α

Ⓜ ε ε ε ε ε
 α α α α α

Ⓜ ε ε ε ε
 α α α α

Ἰσχυρὸς ὁσπύς ἐπτάφωνος $\sum \frac{2}{2}$

(2)

αι ρε
 αλ λη

λου
 ου

φη
 αλ λη

ου
 φε

ευ
 τε

α
 α

ε
 α

ε
 α

ε
 α

ε
 α

Τῇ Ὑπερμάχῳ

Ἦχος λ̣ ϝ̣ Νη

ν̣ ϝ̣ (N) (Δ) (N)
λε Τ η υ περ μα χω στρα τη γω
τα νι κη τη η η ρι α ως
(Δ) (N)
λυ τρω θει σα των δει νων ευ χα ρι
στη η η ρι α α να γρα φω σοι
(Π) (N)
η πο ο λυς σου θε ο το κε ν̣ ϝ̣
ΣΙΓΑ
(Δ) (N)
αλλ ως ε χου σα το κρα τος α
KANONIKA
προ σμα α α χη τον εκ παν τοι
(Π) (N) (Δ) (N)
ων με κι ιν δυ νων ε λευ θε ε ρω ω σον ν̣ ϝ̣
(Δ) ΣΙΓΑ ϝ̣ (N)
ι να κρα ζω ω σοι και ρε Νυ υμ
KANONIKA
(Δ) (N)
φη α νυ υμ φε ευ τε ν̣ ϝ̣

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης, τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Οἱ Χοροί: Ἀμήν.

Καὶ ὁ Ἀναγνώστης, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος (†17 Φεβρουαρίου), τὸ ὁποῖον ἀναγιγνώσκεται μόνον κατὰ τὴν Παρασκευὴν ἑσπέρας τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν·

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανόω, ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

Τὰς δὲ υπολοίπους Ἑβδομάδας τῶν Νηστειῶν, λέγομεν τό·

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Εἶτα τό· «Κύριε, ἐλέησον» (μ') καὶ εὐθύς τό·

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· Αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολὰς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον· τὰ σώματα ἁγνισον· τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον· τὰς ἐννοίας κάθαρσον· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς...

Εἶτα ὁ Α΄ Ψάλτης ἱστάμενος πρὸ τῆς ἱερᾶς εἰκόνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ τέμπλου καὶ ὁ Β΄ Ψάλτης πρὸ τῆς ἱερᾶς εἰκόνης τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ τοῦ τέμπλου, ἐν βαθείᾳ κατανύξει, ἀπαγγέλουں ἐμμελῶς τὰς ἐπομένους εὐχάς·

Ὁ Α΄ Ψάλτης

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, θεόνυμφε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια· ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον. Μὴ βδελύξη με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ῥαθυμίᾳ γνώμῃ, δοῦλον γενόμενον· ἀλλ' ὡς τοῦ φιланθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιланθρώπως σπλαγχνίθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἁσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρρησίᾳ χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξη κἄμοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος· καὶ, παριδὼν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμπαθής, καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τάς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρῳ αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς

ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Β΄ Ψάλτης·

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπασιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσιν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς,

καί τοῦ Υἱοῦ, καί τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Α΄ Ψάλτης

Ὑπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σῶσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Β΄ Ψάλτης

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγὴ μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Ὁ Α΄ Ψάλτης

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἶτα, μόνον κατὰ τὴν Παρασκευὴν ἐσπέρας τῆς Α΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἡ ἀπόλυσις καὶ ὁ Ἱερεὺς τὰς κατωτέρω αἰτήσεις, ἡμῶν ἀποκρινομένων ἐν ἐκάστη τό· «Κύριε, ἐλέησον»·

- α)** Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.
- β)** Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
- γ)** Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- δ)** Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.
- ε)** Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.
- στ)** Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.
- ζ)** Ὑπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

- η) Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.
 θ) Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.
 ι) Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.
 ια) Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.
 ιβ) Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.
 ιγ) Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.
 ιδ) Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.
 ιε) Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ· Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

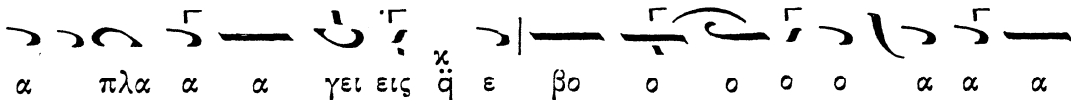
Καὶ εὐθύς οἱ Χοροὶ ὁμοῦ, ψάλλουσιν εἰς ἦχον γ' τό·

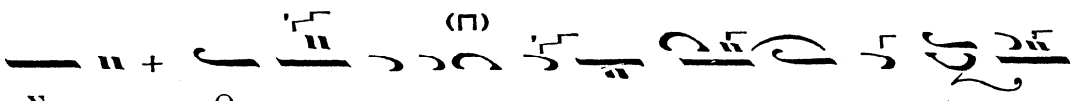
Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριήλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι, Θεοτόκε· ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. Διὸ ὥς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

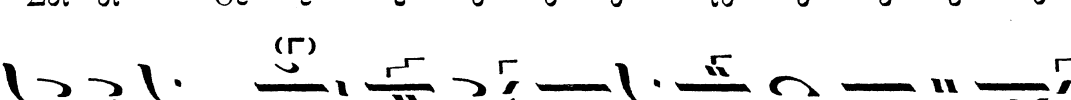
ΤΗΝ ΩΡΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΙΑΣ ΣΟΥ

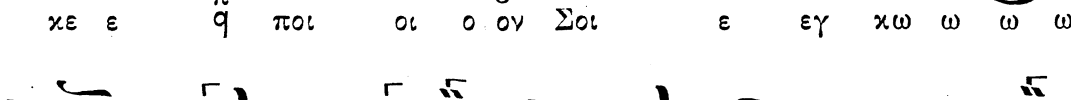
Ἦχος γ' Γα

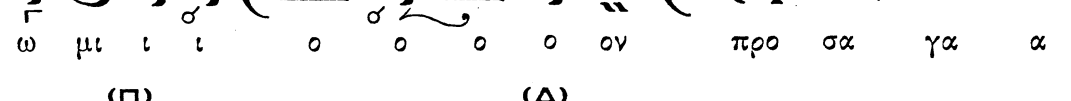
(Ν) (Γ)
 Την ω ραι αι ο ο ο ο ο τη η η
 (Π)
 τα α α α α η τη ης πα αρ θε ε νι
 (Δ) (Ν) (Γ)
 ι ι ι ι ι ας Σου ου ου οη και το υ υ υ
 (Π)
 πε ε ε ε ερ λα α αμ προ ο ο ο ον οη το
 (Δ)
 ο τη ης α α γναι ει ει ει ει ει ας Σου ου
 (Γ)
 ου οη ο Γα α α βρι η η ηλ κα α τα α

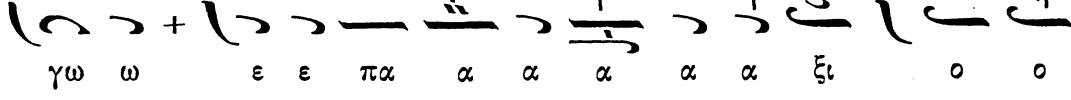

 α πλ α α γει εις ^κ ε βο ο ο ο ο α α α

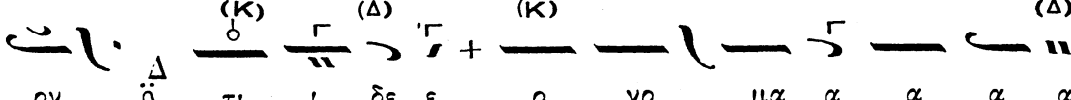

 Σοι οι Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο ο

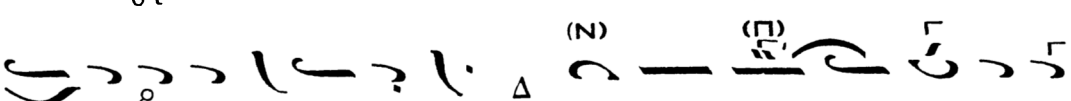

 κε ε ^π ποι οι ο ον Σοι ε εγ κω ω ω ω

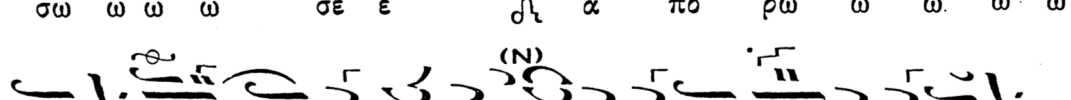

 ω μι ι ι ο ο ο ο ον προ σα γα α

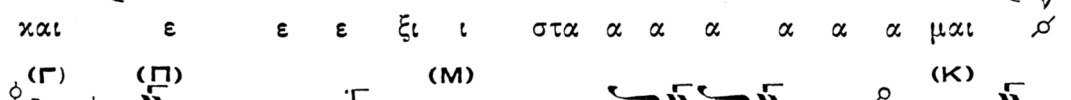

 γω ω ε ε πα α α α α α ξι ο ο

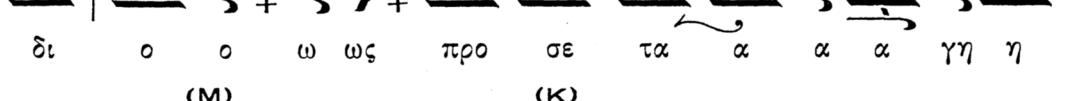

 ον ^Δ τι ι δε ε ο νο μα α α α α

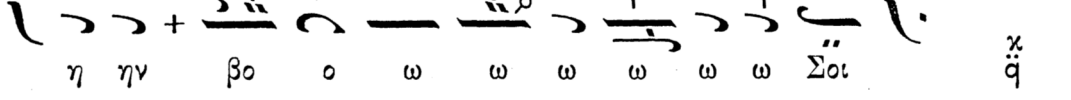

 σω ω ω ω σε ε ^Δ α πο ρω ω ω ω ω

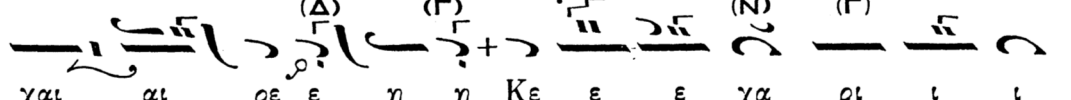

 και ε ε ε ξι ι στα α α α α α α μαι ^γ

 δι ο ο ω ως προ σε τα α α α γη η

 η ην βο ο ω ω ω ω ω Σοι ^κ

 και αι ρε ε η η κε ε ε χα ρι ι ι

 ι τω ω με ε ε ε ε ε ε ε νη η η η χ

 η η η ^γ

Ὁ ἱερεύς: Δι' εὐχῶν...

Οἱ Χοροί: Ἀμήν.

Β) Τὰς λοιπὰς Ἑβδομάδας

Β.α) Ἡ ἀνωτέρω τάξις τηρεῖται καὶ κατὰ τὰς ἐφεξῆς Παρασκευὰς τῆς Β', Γ' καὶ Δ' Ἑβδομάδος, ἄνευ ὅμως Εὐαγγελίου, καὶ μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι Κοντάκιον λέγεται κατὰ κανόνα τὸ· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...» (ὡς προεγράψαμεν ἀνωτέρω), ἐφ' ὅσον τῷ Σαββάτῳ δὲν τύχη ἑορταζόμενος Ἅγιος.

Ἐπὶ δὲ ἑορτῇ Ἁγίου, δυναμένη ἵνα συμπέσῃ ἐνὶ Σαββάτῳ ἐπομένῳ τῆς Παρασκευῆς, παραθέτομεν τὰ κάτωθι Κοντάκια·

1) Τῇ ἑορτῇ τῆς α' καὶ β' Εὐρέσεως τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου, Ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῇ 24ῃ Φεβρουαρίου·

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

2) Τῇ ἑορτῇ τῶν Ἁγίων Μ' (40) Μαρτύρων, τῇ 9ῃ Μαρτίου·

Πᾶσαν στρατιὰν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότῃ προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

3) Τῇ ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῇ 25ῃ Μαρτίου·

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε· ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Β.β) Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας τῆς Ε' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν·

Κατ' αὐτὴν ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, μεθ' ὅλων τῶν Οἰκῶν τῶν Χαιρετισμῶν, ὡς ἀκολουθῶς:

Μετά τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον καὶ μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστίν...», ψάλλεται τὸ κατωτέρω αὐτόμελον ἀπολυτίκιον, εἰς ἧχον πλ. δ', δις εἰς ἀργὸν μέλος καὶ τὸ τρίτον εἰς σύντομον μέλος·

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· Ὁν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζων σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

Το προ στα χθε εν μυ στι κως λα βων εν

γνω ω σει λ̣ εν τη σκη νη η του Ι ω σηφ

σπου δη ε πε ε στη λ̣ ο α σω μα τος

λε ε ε γων τη α πει ρο γα μω ρ̣ ο κλι

ι νας τη κα τα βα α σει τους ου ρα νους

Δ̣ ρ̣ χω ρει ει ται α ναλ λοι ω ω τως ο λως εν

Σοι Δ̣ ρ̣ ον και βλε ε πω ων εν μη τρα Σου λα

βον τα δου λου μορ φην ε ξι στα μαι κραυ γα ξει ει ν

Σοι Δ̣ ρ̣ χαι ρε Νυ υμ φη α νυ υμ φε ευ τε ε ε

ε λ̣ ε ε ε ρ̣

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλεται ἐμμελῶς ἡ Α' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Α-Ζ). Οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλάξ τό· «Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε» καὶ τό· «Ἀλληλούια».

Ἐν συνεχείᾳ, ψάλλονται αἱ α' καὶ γ' ᾠδαὶ τοῦ Κανόνος· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...» καὶ εἶτα τό· «Τῇ ὑπερμάχῳ...» εἰς ἄργον μέλος, δίχορον, καὶ ἀπαγγέλεται ἐμμελῶς ἡ Β' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Η-Μ).

Μεθ' ὅ, ψάλλονται αἱ δ', ε' καὶ στ' ᾠδαὶ τοῦ Κανόνος καὶ τό· «Τῇ ὑπερμάχῳ...» ἄργοσύντομον, δίχορον, καὶ ἀπαγγέλεται ἐμμελῶς ἡ Γ' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Ν-Σ).

Εἶτα, ψάλλονται αἱ ζ', η' καὶ θ' ᾠδαὶ τοῦ Κανόνος καὶ τό· «Τῇ ὑπερμάχῳ...» ἄργοσύντομον, δίχορον, καὶ ἀπαγγέλεται ἐμμελῶς ἡ Δ' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Τ-Ω καὶ Α).

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Δ' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν, τό· «Τῇ ὑπερμάχῳ...» εἰς σύντομον μέλος, δίχορον καὶ ὁ Ἀναγνώστης ἐπαναλαμβάνει τὰ τῆς Α' Ἑβδομάδος, ἥτοι τὸ Τρισάγιον, «Τῇ ὑπερμάχῳ...» χῦμα, «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...» κ.λπ. Ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ ἀπόλυσιν καὶ πρὸ τοῦ· «Δι' εὐχῶν...», οἱ Χοροὶ ὁμοῦ, ψάλλουσιν τό· «Τὴν ωραιότητα...».

Ὁ Ἱερεὺς· Δι' εὐχῶν...

Οἱ Χοροί· Ἀμήν.